

ДЕННИЙ ІНЖЕНЕРНИЙ КАДР

Газета видається
з лютого 1981 року.

ЩОТИЖНЕВА ГАЗЕТА КОЛЕКТИВУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 2 (458)

П'ятниця, 17 січня 1992 року.

Виходить раз
на тиждень

Ціна 2 коп.

ЯК МИ вже повідомляли, напередодні Нового року професорів ВПІ Олексія Петровича Стахова та Миколу Антоновича Філінюка обрано дійсними академіками Академії інженерних наук України.

Редакція попросила їх відповісти на три запитання:

1. Чим ви звітували перед високою конкурсною комісією, що приймала вас до АІНУ і якою кількістю голосів обрані?

2. Які обов'язки вченого і викладача покладає на вас нове звання?

3. Над чим працюєте зараз? Які найближчі плани?

Нижче друкуємо відповіді на ці запитання.

О. П. СТАХОВ

1. Я звітував перед високою конкурсною комісією своїми науковими працями та всією своєю науковою діяльністю, яка триває вже тридцять років. Почав цікавитися наукою ще будучи студентом Київського політехнічного, а потім Харківського авіаційного інститутів, котрий закінчив в 1961 році. Наступні три роки працював на одній з відомих левому колу людей науково-технічних «фірм» міста Харкова, в якій створювалися електронні системи управління ракетами. Науковий рівень цієї організації був настільки високим, що це дало мені можливість досить швидко захистити кандидатську (1966 р.), а потім і докторську (1972 р.) дисертації. На момент захисту докторської мені було лише 32 роки, і я став одним з наймолодших докторів технічних наук в галузі обчислювальної техніки на Україні.

Після захисту докторської дисертації я не зупинився в своїх наукових пошуках як це часто буває, і почав створювати теорію надлишкових систем числення, яка стала основним напрямком моєї наукової діяльності. За 30-річний період роботи в цій галузі мною особисто та в співстворстві з колегами опубліковано більше, ніж 350 наукових праць, серед яких 3 монографії, 2 учбових посібники. Одержано 160 авторських свідоцтв на винаходи, 62 зарубіжних патенти. Деякі наукові розробки (наприклад, високоточні аналого-цифрові та цифро-аналогові перетворювачі), які виконані під моїм науковим керівництвом, впроваджені в СКБ «Модуль» у серійне виробництво.

Особливо хотілось би відзначити ті наукові досягнення, які вважаю до певної міри вершиною моєї наукової діяльності. Насамперед це — наукове від-

радження до Австрії (1976 р.), де я був удостоєний честі виступити (німецькою мовою) з доповіддю «Алгоритмічна теорія вимірювання та засади комп'ютерної арифметики» на спільному засіданні комп'ютерного та кібернетичного товариств Австрії. Ця доповідь мала позитивний відгук відомих австрійських вчених, і з цього моменту починається світове визнання мого наукового напрямку. Посол СРСР в Австрії з цього приводу відправив листа до Державного комітету СРСР по науці і техніці, в якому порушив питання про закордонне патентування моїх винаходів з нового напрямку в галузі обчислювальної техніки.

У 1988 році я одержав запрошення від секції інформаційної техніки Дрезденського технічного університету прочитати цикл лекцій з свого наукового напрямку для аспірантів та наукових працівників. До речі, я був першим радянським вченим, який одержав таке запрошення від секції інформаційної техніки. Мені надали можливість виступити в Берліні та інших німецьких містах. Дуже дорогим для мене є відгук Дрезденського технічного університету, надісланий ректору Вінницького політехнічного інституту.

Однією з вершин своєї наукової діяльності вважаю також виступ з доповіддю на засіданні Президії Академії Наук України (1989 р.), результатом якого є створення спільної науково-дослідної лабораторії Академії наук та Мінвузу України з мого наукового напрямку.

Із останніх досягнень хотілося б відзначити публікацію в 1989 р. статті «Зо-

лтий переріз в теорії вимірювання» (обсяг 1 авторський аркуш) в одному з найбільш престижних міжнародних журналів «Комп'ютерна та прикладна математика».

В 1-му та 2-му номерах журналу «Вісник АН УРСР» за 1990 р. опублікована моя стаття «За принципом золотого пропорції. Перспективний шлях розвитку обчислювальної техніки». Ця стаття відкривала нову рубрику журналу «Методологічне оновлення науки». Несподіваним і дуже приємним було те, що за результатами конкурсу цієї статті присуджено другу премію журналу.

Про все це я розповів при особистій зустрічі президенту Академії інженерних наук України академіку Таланчуку П. М. В результаті я одержав тверде запевнення, що голос президента буде за мною. Підтримка президента АІНУ, а також ректора нашого інституту академіка Мокіна Б. І. — члена Президії АІНУ, мабуть, і сприяла тому, що я був обраний до складу дійсних членів цієї академії одногласно.

2. Академік — це найвище вчене звання, яке може отримати вчений. Це звання — не тільки честь, але й дуже великі обов'язки перед наукою.

3. Свій обов'язок, як академіка АІНУ, бачу перед усім в тому, щоб сприяти розвитку таких наукових напрямків, які б вивели Українську науку на передові позиції в світі.

Я не націоналіст, але гордий тим, що я — українець. Мої корені по лінії батька знаходяться в Чернігівській, а по лінії матері — в Херсонській області. Вірю в талановитий народ України, вірю в те, що уже найближчим часом ми зможемо зайняти провідні позиції в світовій науці.

Як викладач та завідувачий кафедрою, бачу свій обов'язок в тому, щоб сприяти залученню до наукових досліджень талановитої студентської молоді

Вінницького політехнічного інституту. Особливість АІНУ, на відміну від «традиційної» Академії наук України, полягає в тому, що її засновниками є вищі учбові заклади. Наука — справа молодих. Тому приплив молодих науковців із студентського середовища — гарантія життєздатності науки. АІНУ в цьому відношенні має суттєві переваги перед Академією наук України, яка відокремлена від вищої школи. Тому я бачу велику перспективу розвитку АІНУ.

Багато років працюю над методологічними проблемами науки. В мене добрі стосунки з редакцією журналу «Вісник АН УРСР», яка замовила мені декілька статей методологічного напрямку. Про статтю «За принципом золотого пропорції. Перспективний шлях розвитку обчислювальної техніки» («Вісник», № 1, № 2, 1990 р.) я вже говорив. В 6-му номері цього журналу за 1991 р. опублікована моя стаття «Вимірювання — фундаментальна проблема науки», а в одному з останніх номерів цього журналу повинна бути опублікована стаття «Золотий переріз та наука про гармонію». Над останньою статтю цього циклу «Фундаментальні ідеї науково-технічного прогресу» зараз працюю.

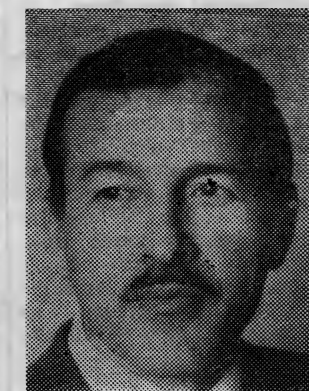
Я є науковим керівником спільної науково-дослідної лабораторії комп'ютерів Фібоначчі Академії наук та Міністерства освіти України. Це ще невелика лабораторія, в якій, в основному, провадиться теоретичні дослідження. Моя мета — розширити обсяг фінансування цієї лабораторії, об'єднати навколо неї всіх «фібоначчистів» нашого інституту та почати виконувати проекти, спрямовані на впровадження наукових результатів в області кодів Фібоначчі, які накопичені в ВПІ.

Ще одне завдання — це створення в нашому інституті музею гармонії та золотого перерізу. Цей му-

зей сприятиме формуванню наукового світогляду інженерів. Кожного року за рішенням наукової ради під час весняного семестру для студентів всього інституту читаю невеликий факультативний курс «Золотий переріз в сучасній науці».

На жаль, ці лекції відвідують тільки студенти факультету обчислювальної техніки. То ж запрошую студентів всіх факультетів на мої лекції.

М. А. ФІЛІНЮК

1. Конкурсній комісії АІНУ була представлена довідка про мою творчу і практичну діяльність, де простежені основні результати більше, ніж двадцятирічної роботи. Це, насамперед, створення нового наукового напрямку розробки високоефективних радіоелектронних пристроїв на базі інжекційно-пролітних ефектів виникнення динамічного негативного опору в багатоелектронних напівпровідникових структурах. Одним із результатів розвитку цього напрямку стало створення активних надвисоких високочастотних фільтрів. Ці роботи є піонерськими для нашої країни і випереджають результати зарубіжних досліджень.

Значні наукові і практичні результати одержані і в інших напрямках радіоелектроніки, що відображено більше, ніж у 250 друкованих працях, у тому числі в шести книгах і сорока авторських свідоцтвах на винаходи.

На розширеному засіданні профкому співробітників ВПІ доручено тимчасово виконувати обов'язки В. І. Ковальчуку замість В. А. Дусанюка, який перейшов на наукову роботу у Вінницький сільськогосподарський інститут.

13-го січня в культурно-художньому центрі ВПІ етнографічним колективом Дрогобицького району Львівської області була показана художня композиція - дійство «Різдво на Україні».

торських свідоцтвах на винаходи.

Суттєвим результатом своєї наукової діяльності вважаю і створення при ВПІ Всесоюзного (а тепер уже міжнародного) координаційного центру з негatronіки, що об'єднує провідних вчених з більшості республік, нині — незалежних держав.

Що стосується результатів голосування, то воно було таємним і за тією інформацією, що дійшла до мене — одностайним.

2. Звання академіка накладає на вченого велику відповідальність за розвиток інженерної науки, виходячи з нових економічних і політичних умов розвитку України. Не вдаючись у деталі, наведу те, що, з мого погляду, нині є головним. По-перше, пошук і виховання молодих учених, здатних створювати базу для науково-технічного прогресу нашої молоді держави.

По-друге, сприяти виходу наукових і технічних досягнень вчених України на широкий міжнародний рівень і інтеграцію в провідні дослідження з ученими інших країн, що дозволить взаємно підняти рівень досліджень і розробок.

По-третє, це пропаганда інженерної і наукової діяльності та її результатів як серед молоді, так і серед підприємців та представників промисловості і сільськогосподарства.

Для мене, як працівника вищої школи, розв'язання цих завдань багато в чому полегшується тим, що ВПІ концентрує у своєму складі майбутні інтелектуальні інженерні кадри України — студентів та відомих наукові школи різних напрямків.

3. В науковому плані спільно зі своїми учнями продовжую дослідження по створенню адаптивних надвисокочастотних фільтрів, радіочастотних спецпроцесорів з багатозначною логікою, багатомірних засобів вимірювання потенціально-нестійких напівпровідникових структур. Розширюємо дослідження оптоелектронних інформаційних пристроїв на базі рідких кристалів і лазерної техніки. Продовжуємо займатись комп'ютерними системами колегіального прийняття рішень на основі теорії нечітких множин. Як наукове «хобі» — впровадження досягнень радіоелектроніки й інформатики в медицину.

В організаційному плані працюю над створенням повнокровного міжнародного координаційного центру з негatronіки з залученням провідних вчених не тільки колишнього Союзу, а й інших країн. А найближчі плани — це підготовка й проведення в Таганрозі міжнародної конференції з негatronіки.

ХРОНІКА

Наказом ректора з 1 лютого в нашому інституті вводиться нова структура факультетів. Їх буде не шість, а дев'ять. А саме: електроніки та енергетики (ФЕТЕ) зі спеціальностями бакалаврів і магістрів «Електротехніка» та «Енергетика»; радіоелектроніки (ФРЕ) — спеціальності «Радіотехніка», «Електроніка»; інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії (ФІТКІ) — спеціальності «Комп'ютерна технологія», «Комп'ютерна інженерія»; автоматички (ФА) — спеціальності «Автоматика»; бу-

дівництва (ФБ) — спеціальності «Будівництво»; радіоелектронного апаратуробудування (ФРА) — спеціальності «Радіоелектроніка», «Апаратуробудування»; технології машинобудування (ФТМБ) — спеціальності «Машинобудування»; транспортного машинобудування та тріботехніки (ФТМТ) — спеціальності «Транспортне машинобудування», «Технологічне обладнання»; фундаментальної та економічної підготовки (ФФЕП) — спеціальності «Економіка».

Залишається без змін структура підрозділів з правами деканатів — інтеграції навчання з виробництвом (ФІНВ), культурно-художнього центру, деканату по роботі з іноземними сту-

дентами (ДРІС).

Вибори деканів на всіх новостворених факультетах інженерії будуть проведені до 15 березня. До виборів обов'язки деканів виконуватимуть: на ФЕТЕ — доцент М. П. Свиридов, на ФА — доцент А. С. Васюра, на ФТМБ — кандидат технічних наук В. Б. Петров, на ФТМТ — доцент М. Є. Іванов, на ФІТКІ — доцент О. М. Мельников, на ФРЕ — доцент В. М. Кичак, на ФБ — доцент Г. С. Ратушняк, на ФРА — кандидат технічних наук Ю. В. Крушевський, на ФФЕП — доцент В. А. Карпенко.

У зв'язку зі скороченням однієї посади проректора з навчальної роботи

вводиться посада проректора з виховної роботи та роботи з іноземними студентами. Цим проректором призначається доцент В. О. Леонтєв.

На розширеному засіданні профкому співробітників ВПІ доручено тимчасово виконувати обов'язки В. І. Ковальчуку замість В. А. Дусанюка, який перейшов на наукову роботу у Вінницький сільськогосподарський інститут.

13-го січня в культурно-художньому центрі ВПІ етнографічним колективом Дрогобицького району Львівської області була показана художня композиція - дійство «Різдво на Україні».

РОЗДУМИ НАД МЕНЮ

Ціновий удар, як відомо, не обійшов стороною і студентські їдальні. 10-го січня відвідувачі нашого, так би мовити, «храму ситості» прийшли на обід і замість того, щоб наповнювати піднос улюбленими стравами, почали «наїдатись» репліками і жартами, викликаними новими цінами. Справді, яке відчуття може справити міні-біфштекс вартістю 2 карбованці 62 копійки плюс ще 40 копійок за жменьку відварених макарон? Відчуття буде таке: в шлунок ніби щось упало, а в гаманці все пропало...

Жарти, жартами, однак щось їсти треба. І ось уже в наступні дні вираз іронічності на обличчях змінив зовсім інший — заклопотаності, а деє у середині запрацював персональний комп'ютер, чи пак — лічильник: «Що взяти?»: пів — борщу чи пів — супу, сирник, чи оладки, котлетку, чи біфштекс?

Як на мене, то однаково — менше п'ятірки на ніс не вийде, а голодним залишишся. Для справжнього студента їдальня, можна сказати, другий після гуртожитку рідний дім, бо як він може подолати науки, як слід не виспавшись чи не наївшись? Після нового підвищення цін і нового скорочення меню в його голові замість вчення про на-

півпровідники чи коди Фібоначчі почнуть лізти теорії котлетно-біфштексного виробництва.

Що ж до стану меню, то доводиться констатувати, що в ньому утворилися справді торічеллеві пустоти і озонові дірки. Зовсім не стало страв з натурального м'яса, печінки, а найулюбленіші продукти — молоко, кефір, ряжанка, сметана та інші — наче кіт язиком злизав.

Гіштитись залишається лише тим фактом, що в інших їдальнях ціни ще вищі і вибір став менший. Отож, не ламайте голови над меню, беріть, що бог дав, то біш, агропромисловий комплекс. А щоб знати, на що йдеш, пропонуємо курс цін в їдальні ВПІ станом на незабутню дату — 10 січня 1992 р.

Борщ овоч.	0.70
Суп з макар.	0.56
Біфштекс	2.62
Котлети	1.49
Оладки з повидл.	0.89
Сирники з повидл.	0.87
Каша ячнева	0.21
Макарони відвар.	0.40
булочка	0.80
кекс	1.08
тістечко	0.92
Чай з цукром	0.22
шматок хліба	0.10
сир з повидлом	0.47
салат з буряків	0.82
фрикаделькою	0.82
Ікра кабачкова	0.63
Салат «Новинка»	0.27

ДО УВАГИ КЕРІВНИКІВ ПІДПРИЄМСТВ, УСТАНОВ, КООПЕРАТИВІВ, ВИНАХІДНИКІВ — ВСІХ, ХТО ПРИЧЕТНИЙ ДО НАУКОВО- ТЕХНІЧНОГО ПРОГРЕСУ! ЯКЩО ВАМ ПОТРІБНО:

СКЛАСТИ і оформити опис до заявки на винахід, промисловий зразок, товарний знак;
ПІДГОТУВАТИ відповідь на рішення державної патентної експертизи;
ВИЗНАЧИТИ новизну технічного рішення (провести патентний пошук та аналіз аналогів);

СКЛАСТИ угоду про продаж (купівлю) ліцензії;

ПРОВЕСТИ експертизу на патентну чистоту розроблених пристроїв та експортних товарів;

ОТРИМАТИ консультації з питань винахідництва та патентознавства;

ЗВЕРТАЙТЕСЬ В ПАТЕНТНО-

**ІНФОРМАЦІЙНИЙ ВІДДІЛ
ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО
ІНСТИТУТУ**

Роботи виконуються на договірних умовах. Договори укладаються як з підприємствами, так і з приватними особами.

Довідки по телефону: 6-75-26, 23-07.
Наша адреса: 286021, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95 Вінницький політехнічний інститут, патентно-інформаційний відділ, кімн. № 0417.

ІДУТЬ ЕКЗАМЕНИ

Для кого зима — час милування засніженими ялинками і білими просторами, можливість вийти на лижню чи на ковзанку, а для студентів — дні хвилювань, перевірки знань, здобутих нелегкою працею в навчальних аудиторіях і лабораторіях.

На знімку: екзамен складає відмінник навчання, студент будівельного факультету **Д. П. Нижник** (праворуч). Екзаменує викладач **Б. М. Пентюк**.

Фото **С. Лісового**.

ПУТІВКИ ДЛЯ СТУДЕНТІВ

Студентський профком має такі путівки на 1-е півріччя 1992 р.

Захворювання кістково-м'язової системи

Курорт Хмільник з 14.02 по 8.03 — 675 крб.
Курорт Кирилівка 21.04—14.05 — 615—«—
Курорт П'ятигорськ санаторій «Лісова поляна» 14.02—8.03 — 686.50

Хвороби органів травлення

Курорт «Поляна» 11.03 по 3.04 — 656
Курорт Моршин сан. «Рассвет» 21.03 — 13.04 — 656.50
Курорт Моршин сан. «Лаванда» 11.06 — 4.07 — 656.50
Санаторій «Сонячне Закарпаття» 21.01—13.02 — 566.50
Курорт «Трускавець» сан. «Алмаз» 11.03 — 3.04 — 656.50

Хвороби нирок і сечоводів

Курорт Трускавець сан. «Алмаз» 21.04—14.05 — 656.50
Курорт Сатанів сан. «Збруч». 22.02—16.03 — 655

Захворювання органів руху, нервової системи

Санаторій «Горная Тисса» 21.06—14.07 — 738.50

Захворювання органів дихання

Курорт Алушта сан. «Слава» 21.06 — 14.07 — 492.50
Курорт Алушта пансіонат 1.04 — 24.04—574.50

Хвороби органів кровообігу

Курорт Сочі Мис «Верный» 1.03—24.03—472.50

Гінекологія

Курорт Куяльник (Одеса) 1.06—24.06 — 656.50

Відпочинок

Курорт Алушта буд. відп. «Морський берег» 30.06—17.07 — 284.50

Путівки видаються за 10% від повної вартості.

ТИЖДЕНЬ ЗДОРОВ'Я

...ТОВАРИШ БУШ

Звертаючись перед Новим роком до своїх співвітчизників, президент США Д. Буш сказав: «Кінчайте сидіти біля телевізорів, виходьте на вулиці! Для того, щоб мати здорове життя, ви повинні потурбуватися про особисте здоров'я. Ви одержите від життя значно більше задоволення, якщо будете займатися спортом. Залиште диван, вийдіть з дому, займіться фізичними вправами. Від цього стане набагато продуктивнішою ваша праця, навчання і життя в усіх його напрямках. Коли я хоча б зроблю пробіжку, то почувую себе дуже гарно. А якщо ні — то біда. А все це так просто...».

І ось подумалося: які щасливі люди, американці, що мають такого президента, який займається не загальними заклинами до кращого майбутнього, котре забезпечить їм держава, а добивається, щоб люди самі творили добро і здоров'я.

Буш має на це повне право, бо він особисто активно займається фізичною культурою: бігає, стрибає, грає в гольф, ловить рибу спінінгом та інше. І в цьому він мені товариш.

Особистий приклад президента вивів на бігові доріжки, в басейни, на веломаршрути більше як 80 відсотків населення, що значно знизило захворюваність, особливо серцево-судинного характеру.

Мені можуть заперечити, мовляв — то ж Америка!

Так, нам важче. Дефіцити, черги, високі ціни — не знаєш за що братися. А ще лякають без-

робіттям. Одні нервові потрясіння, стреси. Як жити у цей важкий час? Зберегти б здоров'я і сили? Поставити дітей на ноги?

У нашому житті сподіватися треба тільки на себе. А для цього насамперед необхідно мати міцне здоров'я. Постає питання: а де його взяти? Який обрати шлях до зміцнення здоров'я? Протопувати доріжку до поліклініки чи лікарні, ходити по аптеках в пошуках ліків, які не завжди знайдеш, та й коштують вони зараз стільки, що доведеться працювати тільки на ліки?..

А може є інший порятунок?

Хронічна втома, постійні нервові перевантаження, невміння відпочивати, низький рівень рухової активності, недодержання будь-якого порядку, надмірне споживання ліків постійно підбивають здоров'я. Тож, якщо ви вирішили дійсно жити так, щоб відчувати радість від життя, то починайте займатися фізичною культурою, прислухайтеся до порад президента Д. Буша.

На жаль, від багатьох можна почути: «Де взяти час?» Дійсно, його з шухлядки не витягнеш. Але подумайте, скільки ви його втрачаєте, бігаючи з лікарняними листками, нервуючи в чергах до лікарів, які далеко не завжди можуть допомогти.

Потім треба знати, що в житті є правило: за все необхідно платити. Хочеш бути здоровим — чимось поступись. Бо, як каже відомий фахівець з природних методів лікування, американський медик Поль Брегг: «За гроші

можна купити ліжко, але не сон; книжки, але не розум; їжу, але не апетит; прикраси, але не красу; дім, але не домашній затишок; ліки, але не здоров'я...».

Нас змалку не привчали прагнути бути здоровими. На запитання, що слід для цього робити? — більшість, впевнений, відповість: «треба більше відкривати поліклінік, лікарень...» І мало хто порадить самому дбати про своє здоров'я. На думку М. М. Амосова — бути хворим просто некультурно. На жаль, в нашому колективі дуже високий показник втрат робочого часу внаслідок тимчасової непрацездатності, займаємо одне з перших місць серед вузів міста.

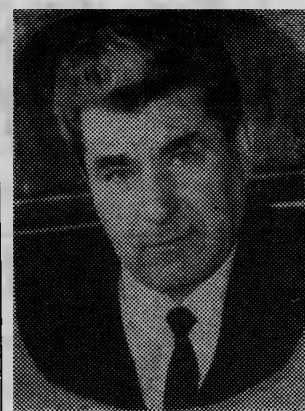
У зв'язку з цим хочеться крикнути: схаменіться, шановні друзі! Озирніться навколо, життя дається раз. Знайдіть час для занять фізичною культурою, ведіть здоровий спосіб життя, використайте цей шанс! Ви потрібні своїм сім'ям, суспільству не тільки духовно, а й фізично здоровими!

А допоможе вам в цьому центр природних методів оздоровлення, створений профспілковим комітетом та спільною лобителів оздоровчого бігу і ходьби «Ювентус». Наш центр надаватиме поради і консультації. Ви дізнаєтесь, як за допомогою фізичних вправ можна зміцнити здоров'я, підвищити працездатність, відчувати себе молодим у будь-якому віці. Отже, чекаємо вас!

В. Олійник,
голова спілки любителів оздоровчого бігу та ходьби «Ювентус» ВПІ.

ВІТАЄМО!

Невігласом сиджу на парі, слухаю лектора Б. Ф. Ліщинського і ловлюсь на думці, що з шкільних років моя уява чомусь ви-малювала образ професора неодмінно, як професіональну мудрість, впаяну в старість. Броніславу Федоровичу сьогодні 50 літ, про старість тут і мови нема, то ж навіть при бажанні не можу вписати його в свій стереотип.

Отже, треба просити аудієнції.

— Броніславе Федоровичу! Мене не задовольняє словникове пояснення поняття «професор». Розкажіть, будь ласка, що вам дає цей статус?

— Пояснювати студентам науковий бік життя, опираючись на власну базу знань.

— Пробачте, що невміло поставив запитання — що це вам дає поза межами інституту?

— Живу, як усі: стою в черзі за хлібом і молоком, якщо вона, звичайно, не дуже довга.

— Нині з безкрайніх черг народився певний тип людини з своєрідним кругозором. У багатьох з них, за нашими мірками, нормальне матеріальне забезпечення, та, коли доводиться пів-дня вистояти в черзі, а другу половину дня дожувати ту атмосферу нервовості, то, само собою, така людина скаржиться і від тебе теж іншої мови не сприймає. Не боїтись потрапити до цієї когорти?

— Ні. У мене є змога щось дати людям і це лікує від багатьох хвороб.

— Читав новорічне повідомлення ректора, де є побажання майбутньому технічному університетові мати недовозі 5—10 академіків. Чи нема і у вас бажання подолати цю вершину?

— Це дуже важко, навіть якщо в тебе досить природного хисту. Щоб вистачило духу, треба багато від чого відмовитись.

— Якою дорогою ви йшли до ВПІ?

— В науку я прийшов від практики. Там є одна перевага — щодня бачиш продукт своєї праці. В інституті з цим складніше — треба більше терпіти і довше чекати.

— Маєте захоплення по-за роботою?

— Придбав для сім'ї діляночку землі і з насолодою пореємось біля неї — відпочиваємо.

— Щоб не було вам ніяково од моєї настирливості, побажано сам собі дожити до вашого шістдесятиріччя і знову взяти інтерв'ю, але уже в академіка.

— Ну, що ж — потерпіть...

Степан ЛІСОВИЙ.